

Mestre s'hi neix o s'hi fa?

Si cerquem la paraula “mestre” a l’IEC trobarem diverses definicions. A mi, però, m’agrada la que em va explicar un gran mestre farà cosa de 3 anys, en una escola d’adults. En Jordi em va dir: **el mestre és un artesà de l’aprenentatge**. Per Noemí Royes Rodríguez, directora pedagògica de l’associació santcugantena Edbuilding.org, pedagoga i formadora de mestres i famílies.

Aquesta definició m’agrada per 3 motius:

1. Reconeix la docència com un art més enllà de l’etapa educativa en la que s’hi desenvolupa.
2. Posa en valor l’essència, l’ànima i l’autenticitat dels qui ens hi dediquem.
3. Parla d’ensenyar i aprendre com quelcom “artesà”, és a dir, fet amb amor, únic i irrepètible!

Ho dic en veu alta i ho reclamo també per 3 motius:

1. Perquè sóc filla de mestra.
2. Perquè des d’[ED]Building compartim converses i mirades amb tota la comunitat educativa: mestres i també mares, pares, àvies, avis, tiet(e)s, tutor(e)s, monitor(e)s, vetllador(e)s, entrenador(e)s, cuiner(e)s, conserges, personal d’administració i un llarg etcètera que inclou a tot(e)s i cadascun(a) de nosaltres.
3. Perquè estic convençuda que només podrem viure en una societat sana i en benestar si es garanteix l’accés a una educació de qualitat i això només serà possible si cuidem i respectem els i les nostres mestres.

Així doncs, us llenço una proposta pràctica, que podem dur a terme qualsevol de nosaltres independentment de l’edat, la professió, el temps disponible o si teniu o no descendència.

Foto: inezdelprado.com

En uns dies encetem un nou any (sí, em refereixo al mes de setembre, però la unitat de mesura en el món educatiu té a veure amb els cursos escolars més enllà del 31 de desembre) i tenim una nova i increïble oportunitat a tocar!

Reprenem allò dels propòsits d’any nou? Sí, allò “típic” que fem cada any tot just abans de les campanyes (aniré a dormir més d’hora, m’apuntaré al gimnàs, aniré caminant a la feina, etc). Però aquest cop, conjurem-nos i compartim un propòsit comú: **fem pinya i acompanyem-nos al llarg i ample camí de la vida, de l’aprenentatge**. Sense

suspiciacions, amb companyerisme. Sense desconfiança, apostant per un projecte compartit. Sabent que tots i cadascun de nosaltres tenim una gran responsabilitat vers els infants i joves que pugem. I quan escriu tots, no s’hi val mirar al costat ni tampoc enrere.

Mestres, confiem en vosaltres, sabem que al llarg del curs trobarem punts de connexió i potser algunes discrepàncies però anem a una. Fem-ho junts! I si en algun moment dubtem, preguntem-nos: mestre s’hi neix o s’hi fa?

Per un any nou ple d’aprenentatges! **■**